

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญทางการเมือง เพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งยิ่งไปกว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้^๑ การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของไทยตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แบ่งการบริหารราชการออกเป็น ๓ ส่วน คือการบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น^๒ ลักษณะสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบไปด้วยเป็นนิติบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นโดยอำนาจของกฎหมาย สามารถทำหน้าที่ได้ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย เช่น การทำสัญญา มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นกาลเฉพาะให้เป็นหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นนั้นๆ สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง การริเริ่มกฎหมาย การถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น การให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะ ในท้องถิ่นใดประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเข้มแข็ง จะทำให้การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมสูงสุด และมีความเป็นอิสระในการบริหารงานอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถดำเนินงานในขอบเขตที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นส่วนย่อยของรัฐ และมีกฎหมายรองรับ มิใช่องค์กรอิสระเด็ดขาดจากรัฐ จึงต้องมีการกำกับดูแลเท่าที่จำเป็น การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ต้องให้เป็นไปเพื่อประโยชน์

^๑ จตุพร ผ่องสุข, “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง อำเภอนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐), หน้า ๒

^๒ วิรัช ธีรพันธ์เมธี, จดหมายข่าวราชบัณฑิตสถาน, ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๔๒, (พฤศจิกายน ๒๕๓๓) : ๒๖

สุขของประชาชนและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การงบประมาณการจัดซื้อจัดจ้างการตรวจสอบประเมินผล การปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นต้น^๓ การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองที่อยู่ในระดับพื้นฐานล่างสุดของสถาบันการปกครองประเทศ นับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเขตเมืองและชนบท การพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจะเจริญก้าวหน้าเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปกครองท้องถิ่นเป็นประการสำคัญ การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นถือเป็นหัวใจสำคัญของระบบการปกครองท้องถิ่นเช่นเดียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งประเทศ เป็นหัวใจสำคัญเพราะเป็นสถาบันฝึกสอนทางการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมืองอันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการปกครองทุกระบบและทุกระดับ ย่อมต้องยึดถือเอาผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ การปกครองท้องถิ่นก็เช่นเดียวกัน ย่อมต้องยึดถือหลักการนี้โดยเคร่งครัดและถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย^๔

การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของเทศบาลคือใน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล นับว่ามีความสำคัญมากเนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลจึงควรได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพทางการเมืองต่างๆ ให้น่าอยู่เช่นเดียวกับนานาชาติ^๕

การบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย ยังคงมีปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ พอสรุปได้ว่า ภาคประชาชนอาจขาดความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนระบบกฎเกณฑ์ต่างๆ ในการติดต่อราชการ การประสานงานระหว่างหน่วยงานกับประชาชนอยู่ในระดับต่ำ ขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีผลทำให้ประสิทธิภาพในการบริหารงานลดลง เห็นควรที่ต้องมีการปรับปรุงและส่งเสริมแนวทางในการบริหารงาน ให้มีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารงานเชิงพุทธในหลายด้าน คือ ด้านบุคลากร ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ พนักงานทุกระดับ ที่มีความแตกต่างหลากหลายทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทศนคติ ซึ่งจะต้องนำเอาศักยภาพของบุคลากรเหล่านั้นมาใช้ และมีคุณธรรม จริยธรรม

^๓ สำนักประชาสัมพันธ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, การปกครองส่วนท้องถิ่นและอำนาจหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน, กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ : ๓๓.

^๔ วชิษฐ์ ทวีเศรษฐ์, “การบริหารราชการแผ่นดินกับการปกครองท้องถิ่น”, บทที่ ๑๘ : ศูนย์รวมตำราเรียนรามคำแหง, (โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๑๖), หน้า ๓๔.

^๕ วิชุกร นาคน, การเมืองการปกครอง, (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๕๐), หน้า ๕๓-๕๖.

มีจิตให้บริการ เสียสละ ไม่เลือกปฏิบัติ วางตนเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะ รวมทั้งต้องพัฒนา กำลังคนให้มีความเพียงพอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และถ้าพิจารณาอย่างกว้างๆ ก็ยังหมายความว่ารวมถึงการมีส่วนร่วมหรือการให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นของภาคประชาชน อีกด้วย ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องมือ รวมทั้งอาคารสถานที่ ที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาลหนองหอย ให้เกิดการพัฒนาสูงสุด โดยมีการจัดหาและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ให้มีความ ทันสมัย เพียงพอต่อความจำเป็นของชุมชนโดยส่วนรวม และใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างเต็มศักยภาพ ด้านงบประมาณ ทั้งจากงบประมาณภายนอก เช่น งบสนับสนุนจากภาครัฐ และงบประมาณภายใน ที่ได้จากการเก็บภาษีรายได้ต่างๆ ของเทศบาลเอง ต้องมีความสมดุลและเพียงพอ ต่อการบริหารจัดการ และมีความโปร่งใส พร้อมทั้งให้การสนับสนุนด้านงบประมาณต่อชุมชนอย่างทั่วถึง และตรงกับ ความต้องการ ควรมีมาตรการประหยัดงบประมาณรายจ่ายด้วย ด้านการพัฒนาท้องถิ่น การที่จะทำให้ ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้าและขจัดปัญหาที่มีอยู่ในชุมชน จะต้องมีการจัดทำแผนหรือโครงการพัฒนา ชุมชนในด้านต่างๆ ในเขตการบริหารจัดการขององค์กรตามที่ชุมชนต้องการหรือเสนอแนะ มีการเข้าถึง ในปัญหาต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชุมชนได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีสภาพการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ยังต้องมีการตรวจสอบ การติดตามและประเมินผล เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการบริหารงาน ด้วยเหตุนี้ ในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย จึงมีความจำเป็นที่จะต้อง หาวิธีทางหรือมาตรการในการพัฒนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรและได้รับ ความพึงพอใจของประชาชนในท้องถิ่น

พระพุทธศาสนามีหลักในการบริหารจัดการ ในอดีตกาลผ่านมา ๒,๖๐๐ ปี สมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าได้ทรงตรัสสั่งสอนแก่ภิกษุสาวกและพุทธบริษัททั้งหลาย หลักธรรมอันเป็นแนวทาง แก่การปฏิบัติต่อกันของสาวกให้เกิดความมีไมตรีต่อกันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของกันและกัน หลักธรรมสังคหวัตถุสูตร ว่าด้วยสังคหวัตถุ ๔ ภิกษุทั้งหลาย สังคหวัตถุ (ธรรมเครื่องยึดเหนี่ยว) ๔ ประการนี้ สังคหวัตถุ ๔ ประการ อะไรบ้าง คือ ๑. ทาน (การให้) ๒. เปยยวัชชะ (วาจาอันเป็นที่รัก) ๓. อัตถจริย (การประพฤติประโยชน์) ๔. สมานัตตตา (การวางตนสม่าเสมอ) ภิกษุทั้งหลาย สังคหวัตถุ ๔ ประการนี้แล^๖ ด้วยเหตุนี้จึงได้นำหลักธรรมในพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพ ในการบริหารงานขององค์กรให้มากยิ่งขึ้น และได้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพว่าเป็นอย่างไร และนำสิ่งที่ได้รับมาพัฒนาปรับใช้เพื่อเสริมสร้าง

^๖ ชุ.ธ. (ไทย) ๒๑/๒/๓๗๓.

ความพึงพอใจให้กับประชาชนและเป็นข้อมูลในการวางแผน การจัดทำแผนพัฒนา อันนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และแนวทางส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยนำหลักธรรมในพระพุทธศาสนา คือ หลักสังคหวัตถุธรรม มาเป็นกรอบวัดคุณภาพดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กร

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๒.๔ เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีอะไรบ้าง ควรเป็นอย่างไร

๑.๓.๔ แนวทางส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ควรเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสัจพัตถธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ตามหลักสัจพัตถธรรม ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านทาน การให้ การเอื้อเฟื้อ ๒) ด้านปิยวาจา การใช้ถ้อยคำที่ไพเราะ อ่อนหวาน ๓) ด้านอัตถจริยา การทำประโยชน์ ๔) ด้านสมานัตตตา การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิภาพในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสัจพัตถธรรม ประกอบด้วย ๑) ทาน การให้ การเสียสละ การเอื้อเฟื้อ ช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ ๒) ปิยวาจา การพูดจาดี ไพเราะ อ่อนหวาน แสดงออกด้วยความจริงใจ ๓) อัตถจริยา การทำประโยชน์ ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ ไม่หวังสิ่งตอบแทน ๔) สมานัตตตา การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ วางตนเหมาะสม เท่าเทียม ถูกกาลเทศะ

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๗,๗๗๒ คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ในการศึกษา คือ เขตการบริหารงานเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดังแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงเดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

๑.๖.๑ ความคิดเห็น หมายถึง พฤติกรรมในการแสดงออกที่เป็นความรู้สึกจากภายในซึ่งอาจเป็นเพียงความเชื่อหรือเจตนาคติ ที่มีต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๖.๒ ประชาชน หมายถึง ประชาชนทุกคนในเขตพื้นที่การบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๖.๓ ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณทรัพยากรที่ใช้ไปกับปริมาณผลผลิตที่เกิดจากกระบวนการ กล่าวคือ ประสิทธิภาพแสดงถึงความสามารถในการผลิตและความคุ้มค่าของการลงทุนตามหลักสังคหวัตถุธรรมในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๖.๔ หลักสังคหวัตถุธรรม หมายถึง หลักธรรมที่ใช้เสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับยึดเหนี่ยวจิตใจคนในสังคมให้มีความสามัคคี รักใคร่กลมเกลียวกัน ผูกมิตรไมตรีระหว่างกัน ซึ่งมีหลัก ๔ ประการ ได้แก่ ทาน ปิยวาจา อตถจริยาและสมานัตตตา

๑.๖.๕ การบริหารงาน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของเทศบาล เพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือบรรลุจุดมุ่งหมายโดยอาศัยทรัพยากรและปัจจัยต่างๆ ที่จำเป็นต่อการบริหารงาน รวมถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงานของผู้บริหารและบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสังกัหวัดธรรม

๑.๖.๖ การบริหารงานด้านทาน หมายถึง ผู้บริหารและบุคลากร มีความตั้งใจ มุ่งมั่นอุทิศเวลาในการทำงานอย่างเต็มที่ บุคลากรมีความโอปอ้อมอารี สามารถสร้างบรรยากาศในการทำงานไม่น่าเบื่อ สามารถชักจูงชุมชนให้มีความสนใจและมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กร

๑.๖.๗ การบริหารงานด้านปิยวาจา หมายถึง ผู้บริหารและบุคลากร ใช้ถ้อยคำที่สุภาพไพเราะ อ่อนหวาน ให้คำปรึกษาหรือแนะนำด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสและเป็นกันเอง

๑.๖.๘ การบริหารงานด้านอัตถจริยา หมายถึง ผู้บริหารและบุคลากร มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความเสียสละและทุ่มเทในการทำงาน สามารถประยุกต์หลักธรรมมาแก้ปัญหาในการบริหารงาน และสงเคราะห์ประชาชนได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารและบุคลากรบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์โดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ

๑.๖.๙ การบริหารงานด้านสมานัตตตา หมายถึง ผู้บริหารและบุคลากร วางตนเหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย รักความยุติธรรมให้ความเสมอภาคโดยไม่เลือกปฏิบัติ สามารถสร้างศรัทธาต่อองค์กรและสาธารณชน รวมถึงมีอัธยาศัยไมตรีและเป็นกันเองในการทำงาน

๑.๖.๑๐ เทศบาล หมายถึง เทศบาลตำบลหนองหอย ตั้งอยู่เลขที่ ๓๑/๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๑๐๐๐

๑.๖.๑๑ บุคลากร หมายถึง ข้าราชการ พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการบรรจุหรือแต่งตั้ง โดยได้รับค่าตอบแทนในหมวดการเงินตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในส่วนงานของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๖.๑๒ ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการการเมือง ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากประชาชนและมีหน้าที่บริหารงานเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีวาระในการดำรงตำแหน่ง คราวละไม่เกิน ๔ ปี

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบระดับประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๗.๒ ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบข้อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๔ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๗.๕ ผลการวิจัยที่ได้รับ จะนำไปเป็นสารสนเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่